

El fracàs de la fórmula independent en la majoria dels ajuntaments de les comarques gironines a favor del compromís polític, ha estat un procés ràpid i progressivament creixent durant els darrers vuit anys de gestió municipal. Respecte de les primeres elec-

cions, l'any 79, els independents han perdut el 72% dels vots, la qual cosa representa 512 regidors menys a les llistes dels «apolítics». La causa d'aquesta caiguda en picat rau principalment en l'operació convergent, que ha aconseguit reconvertir gran part dels inde-

pendents per afegir-los a les seves files amb la Diputació com a fita.

En canvi, la tàctica utilitzada pel PSC consistent a institucionalitzar els independents afins a la seva ideologia (Plataformes Progressistes, UPM, o Entesa pel Progrés) no ha assolit els

mateixos resultats. Malgrat tot, alguns independents «clàssics» han sobreviscut a la catàstrofe, com és el cas de Castellfollit, Arbúcies i Caldes. Per altre banda, la conquesta de la Jonquera i Ribes per part dels independents han estat les grans sorpreses

La llarga marxa cap a la dependència

Al 1987 els independents ja només han sumat un 28 per cent dels vots que aconseguiren al 1979 i han tret 512 regidors menys que la primera vegada

ELI ROS

Els candidats independents van irrompre als primers ajuntaments democràtics amb molta força, assolint la majoria dels regidors de les comarques (703), respecte del total de 1764 i seguiren de molt a prop Convergència pel que fa al nombre de vots. Però l'espectacular desembarcament dels independents aviat va començar a fer aigües, quan a les municipals del 83 perderen el 32% dels vots aconseguits quatre anys abans. Això representa una baixa de 290 regidors i l'inici de la crisi dels independents, que amb els resultats de les darreres eleccions ja no tornen a aixecar el cap.

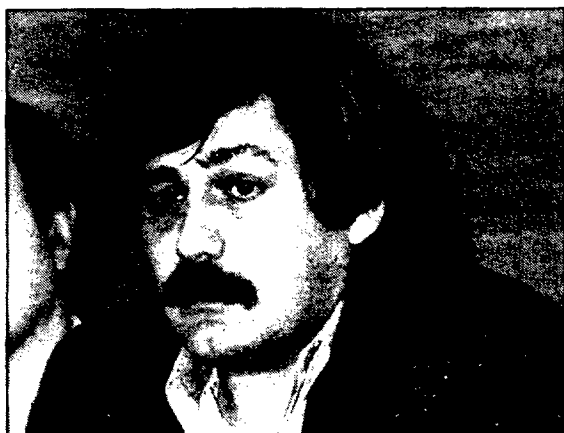
Si l'any 83 la davallada fou considerable, el passat 10 de juny el descens supera els resultats anteriors amb la pèrdua del 58% dels vots respecte el 83. En total, els independents representen actualment només el 28% del que van ser l'any 1979; conserven la seva hegemonia en alguns redutes, principalment a pobles petits, tot i que controlen municipis com Ribes de Freser, la Jonquera o Caldes, localitats amb una població propera als 5.000 habitants. Així, els independents perden el 72% dels regidors des que la democràcia arribà als ajuntaments, conservant-ne només 194, una tercera part dels aconseguits l'any 79. Pel que fa al nombre d'habitants governats pels independents, les xifres també indiquen un descens superior en el darrer quadrienni i en total el 69% menys dels habitants governats durant la primera legislatura.

L'OPERACIÓ CONVERGENT

Les causes d'aquests descens lineal que marca l'agonia dels independents en el mapa polític gironí són diverses, però la principal raó ha estat l'operació muntada per Convergència i Unió, que va fixar ben aviat la seva vista en el fenomen independent per tal d'integrar-los a les seves llistes. La reconversió d'aquests independents tenia com a objectiu presentar el major nombre de llistes possibles per assolir el control de la Diputació. L'estratègia, iniciada arran dels resultats del 79, ha proporcionat als convergents resultats molt positius i l'augment progressiu del nombre de diputats provincials. Així, mentre l'any 83 es van aconseguir 13 representants davant els dotze dels socialistes, els resultats de les darreres eleccions han confirmat l'efectivitat de l'operació amb 17 diputats provincials i vuit socialistes. Per altra banda, l'evolució que han patit aquests independents «reconvertits» ha estat progressiva: en el 83 molts es van passar a convergència bo i conservant la marca independent, o sia, comptant només amb el suport del partit; en canvi, aquest any pobles com Cassà de la Selva, Flaçà, Porqueres o el Port

Independents per Caldes, Albert Bou (UPM a Torroella), Joaquim Canadell (Castellfollit de la Roca) i la Plataforma Progressista de Banyoles han obtingut bons resultats, encara que els banyolins no han assolit l'alcaldia.

de la Selva, entre altres, han perdut el *podor* independent i s'han apuntat a la militància.

Els socialistes, per la seva banda, han donat un gir important a la seva tàctica, i durant les darreres eleccions han apostat fort per la fórmula d'institucionalitzar les candidatures independents afins a

la seva ideologia. Aquest és el cas de les Plataformes Progressistes, la Unió i Progrés Municipal (UPM) i l'Entesa Pel Progrés (EPP), que no han aconseguit resultats brillants. A més a més, l'operació ha resultat contraproduent de cares a la Diputació, ja que els vots obtinguts per aquests

partits avalats pels socialistes no comptabilitzen pel PSC, i en conseqüència han perdut quatre diputats provincials. En aquest sentit el PSC reconeix la manca d'eficàcia de la seva tàctica, aplicada per contrarestar la dificultat del partit per aconseguir llistes als pobles petits, al contrari de les ciutats de les

comarques, on el PSC compta amb el suport de la majoria dels votants.

LES EXCEPCIONS

La desaparició progressiva dels independents, com tota regla general, compta amb honorables excepcions, uns quants feus que conserven la virginitat política dins un mar de sigles de diferents partits. Cadascuna és un cas particular i concret.

Entre els independents de tota la vida es troben Arbúcies i Caldes de Malavella. Per una banda, Jaume Soler, al front de la CUPA, governarà per tercera vegada consecutiva el poble d'Arbúcies, tot i que els convergents han guanyat terreny amb un regidor més que l'any 1983. La CUPA (Candidatura Unitària i Popular) és un cas inusual i únic a les comarques gironines, i es defineix com una agrupació nacionalista i partidària de l'autodeterminació. A Caldes, en canvi, Lluís Comalada ha augmentat el nombre de vots i inicia la tercera legislatura amb la intenció d'augmentar la participació del poble. «Independents per Caldes», malgrat la seva tendència progressista i d'esquerres, no ha estat absorbida per cap dels grups avalats pel PSC (PP, UPM i EPP).

Un cas curiós és el de Joaquim Canadell, a Castellfollit de la Roca, que ha resultat reescollit com a alcalde independent amb el *permís* del seu oncle, el senador convergent Ramon Sala. Convergència va presentar llista única només a les primeres eleccions democràtiques, però després ha deixat el camp lliure als independents. No menys sorprenent és la candidatura única presentada pel diputat socialista al Parlament de Catalunya, Daniel Tarradellas, a les Preses, que en comptes de proporcionar una alcaldia més al seu partit ha decidit anar d'independent «per respecte a les minories».

Però les dues grans sorpreses que van protagonitzar els independents han estat la conquesta de les alcaldies de la Jonquera i de Ribes de Freser, ambdues de tradició convergent. Els dos casos han patit el procés invers al general d'augment de CiU en detriment dels independents. Aquestes excepcions han estat clarès vots de càstic, ja que tant a Ribes de Freser com a la Jonquera els independents han aprofitat lluites internes als grups convergents per tal d'aconseguir el poder.

Per una banda, els independents de la Jonquera que governaran en minoria no han comptat amb el suport de CiU, a qui oferien els càrrecs de tinent d'alcalde i la regidoria de Cultura i Esports. A Ribes, el candidat convergent, Francesc López, va ser castigat pel poble a causa dels problemes interns del partit, que imposava un candidat en contra de la voluntat de la majoria. □

●● CiU es va fixar ben aviat en els independents per a integrar-los a les seves llistes. ●●

●● Entre els independents de tota la vida es troben Arbúcies i Caldes de Malavella. ●●